

2019-ieji – rašytojo J. Tumo-Vaižganto metai

KAUNE PASTATYTAS PAMINKLAS VAIŽGANTUI

Vaižgantas rašė: „Aš visomis pajėgomis protestuoju prieš nebūtį. Aš – būsiu.“ Vaižganto ketinimas „būti“ išsipildė, Vaižgantas ir po 150 metų yra tarp mūsų per savo „Pragiedrusius“, „Dėdes ir dėdienes“, „Nebylį“. Jis buvo paminkluose savo tėviškėje Malaišiuose, Svėdasuose, Birštone, bet paminklo Vaižgantui nebuvo Kaune, kuriame jis praleido savo kūrybiškiausius metus. Vaižgantas buvo lyg dvasios švyturys ne tik Kauno gyventojams, bet ir visos Lietuvos žmonėms. Iniciatyvos Kaune pastatyti Vaižgantui paminklą ėmėsi Kauno Anykštėnų draugijos Vaižgantiečių klubas. Pirmas pasitarimas dėl Vaižganto atminimo įamžinimo įvyko 2014 m. rugsėjo 22 d. Juozo Tumo Vaižganto memorialiniame bute – muziejuje.

Iniciatyvinės grupės rinkdavosi sistemingai. Posėdžių metu buvo aptariami įvairiausi klausimai: kur Kaune rasti tinkamiausią vietą Vaižganto paminklui, kur gauti pinigų, kokio skulptoriaus ieškoti, kas paminklą pastatytų ir t.t. Vienas iš posėdžių buvo Kauno savivaldybėje. Savivaldybės darbuotojai patarė, kad reikia atitinkamai paruošti visuomenę ir gauti jos pritarimą, rekomendavo Vaižganto garbei organizuoti konferencijas, rašyti straipsnius, pasisakyti televizijoje ir t. t.

2017 m. vasario 21 d. „Lietuvos aidė“ buvo išspausdintas mano straipsnis „Kauno skola Vaižgantui“. Jame įtikinėjau, kad Kaunas daug kartų privalės pagerbti Vaižgantą paminklu negu Birštone. Kviečiau Kauno savivaldybę, visuomenines organizacijas, bažnyčią ir visus Vaižganto gerbėjus susiimti ir pastatyti jam paminklą Kaune.

Juozo Tumo Vaižganto memoria-

Kauno Anykštėnų draugijos Vaižgantiečių klubo nariai (iš kairės): Valerijonas Senvaitis, Vytautas Rimkus, Algis Lapinskas, Janina Kazlauskienė, Gvidas Kazlauskas, Alfą Pakėnas, Jonas Lukšė

linio buto – muziejaus vedėjas Alfą Pakėnas paruošė „Kreipimąsi“ į Lietuvos žmones dėl Vaižganto atminimo įamžinimo Kaune.

Šį „Kreipimąsi“ pasirašė daugiau kaip 100 žmonių: universitetų rektoriai, akademikai, profesorai, rašytojai, žurnalistai, seimūnai, muziejininkai, eiliniai piliečiai. Tuo klausimu daugiausiai padirbėjo akademikas Albinas Kusta.

LR Seimo nariai anykštėnai Antanas Baura, Sergėjus Jovaiša aktyviai prisidėjo prie organizacinių klausimų. Padėjo suorganizuoti susitikimą su Seimo Pirmininku Viktoru Pranckiečiu. 2017 m. spalio 30 d. „Kreipimasis“ buvo jam įteiktas. Seimo Pirmininkas pažadėjo savo pagalbą. Pažadą ištesėjo.

2017 m. birželio 28 d. „Kreipimasis“ buvo įteiktas ir Kauno merui. Buvęs Kauno rajono meras tremtinys Valerijonas Senvaitis asmeniškai susitiko su Kauno meru Visvaldu Matijošaičiu, kuris prižadėjo finansuoti paminklo pastatymą ir kitaip pasirūpinti, kad paminklas Vaižgantui atsirastų.

2019 m. rugsėjo 20 d. Juozui Tumui Vaižgantui paminklas prie jo mielos Vytauto Didžiojo bažnytelės, kurioje jis daugiau kaip 12 metų rektoriavo, buvo pastatytas.

PAMINKLO VAIŽGANTUI ATIDENGIMO IŠKILMĖS

Juozo Tumo-Vaižganto 150 metų jubiliejaus minėjimų pagrindinis akcentas buvo paminklo prie Kauno Švč. Mergelės Ėmimo į dangų (Vytauto Didžiojo) bažnyčios iškilmingas atidengimas ir pašventinimas. Iš visos Lietuvos prie Vytauto Didžiojo bažnyčios suėjo, suvažiavo labai daug žmonių.

Iškilmės prasidėjo Šventomis Mišiomis, kurias aukėjo arkivyskupas emeritas Sigitas Tamkevičius, jam asistavo klebonas Kęstutis Rugevičius, prelatas Vytautas Vaičiūnas ir kiti kunigai.

Vytauto Didžiojo bažnyčioje mišias aukoja arkivyskupas emeritas Sigitas Tamkevičius. Raimundo Kaminsko nuotr.

Klebonas pasakė nuoširdų pamokslą, pabrėždamas Vaižganto moralines, dvasines vertybes, jo indėlį kovojant už Lietuvos nepriklausomybę ir darbus siekiant gražesnės Lietuvos.

Po Šv. Mišių Vaižganto paminklą atidengė LR Seimo Pirmininkas Viktoras Pranckietis, Kauno miesto vicemeras Mantas Jurgaitis, skulptorius Gediminas Piekuras. Prie paminklo susibūrė gausi minia. Joje matėsi Kauno akademinės visuomenės žymių žmonių, Kauno ir Lietuvos Respublikos valdžios atstovų, spaudos darbuotojų, kunigų, studentų, Vaižganto tėviškėnų iš Svėdasų ir Anykščių.

2019-ieji – rašytojo J. Tumo-Vaižganto metai

Atkelta iš 1 p.

Pasaulio anykštėnų bendrijos pirmininkas, operos solistas profesorius Tomas Ladiga padainavo keletą dainų liaudiškais motyvais. Kalbėjo Lietuvai pagražinti draugijos pirmininkas Juozas Dingelis, kuris padėkojo skulptoriui G. Piekurui už puikią Vaižganto skulptūrą. Seimo pirmininkas V. Pranckietis bandė surasti panašią į Vaižgantą žmonių šiuolaikinėje visuomenėje. Muziejininkas Alfonsas Pakėnas kalbėjo apie Vaižganto tėvus – Barborą Baltuškaitę ir Anuprą Tumą, kurie padovanojo Lietuvai tyriausią moralinį, dvasinį žmonių autoritetą, priminė,

Klebonas K. Rugevičius šventina paminklą. Raimundo Kaminsko nuotr.

kad Vaižgantas buvo „ne gėrio stiklinė, o visas ežeras“. Vaižgantiečių klubo atstovas Valerijonas Senvaitis palygino Vaižganto gyvenimo kelią ir Baltijos

Svėdasiečiai ir anykštėnai džiaugiasi savo tėviškėno J. Tumo-Vaižganto pagerbimu Kaune

kelio reikšmę kovoje už Lietuvos laisvę. Kalbas sakė ir daugiau žmonių...

Docentas Gvidas Kazlauskas

Pagerbsime Laisvės kovotojų atminimą

Tai atsitiko prieš septynias dešimtis metų Svėdasų krašte, Drobčiūnų miške. Čia 1949-ųjų lapkričio 2-osios dienos rytmetį, iš pasalų atsėlinę prie partizanų bunkerio čekistai, kareiviai ir „stribai“ norėjo ten buvusius Laisvės kovotojus paimti gyvus. Tačiau sulaukė jų pasipriešinimo. Partizanai bandė išsiveržti iš mirties žiedo, bet jėgos buvo nelygios.

Žuvo, bet gyvi priešui nepasidavė septyni partizanai.

Krito kovoje Algimanto apygardos Kunigaikščio Margio rinktinės Juozo Tumo-Vaižganto vardu pavadintos kuopos vadas, Vaižganto vyriausiosios sesers Marijonos Tumaitės-Nakutienės anūkas Albertas Nakutis-„Viesulas“ (g. 1910) iš Svėdasų vlsč. Malaišių kaimo, rinktinės vado adjutantas Stasys Gimbutis-Rūkas (g. 1921) iš Svėdasų vlsč. Narbūčių kaimo, rinktinės žvalgybos skyriaus viršininkas Petras Dilys-Taržanas, kilęs iš Rokiškio apskr. Jūžintų valsčiaus Kulių Trako kaimo, „Viesulo“ būrio vadas Kazys Palskys-Ažuolas, „Gintaras“ (g. 1918) iš Svėdasų vlsč. Tadauskų kaimo, S. Dariaus ir S. Girėno kuopos vadas Petras Černius-Tigras (g. 1921), kilęs iš Rokiškio apskr. Kamajų vlsč. Nemajūnų kaimo, partizanai svėdasiečiai Jonas Meškauskas-Caras (g. 1924), Petras Miškinis-Šarūnas (g. 1922) iš Svėdasų vlsč. Miškinų kaimo.

Tiktai stebuklo dėka iš apsupties Drobčiūnų miške pavyko išsiveržti ir gyvam išlikti partizanui Juozui Kemeكليui-Rokui (Rimtučiui, Granitui), kilusiam iš Rokiškio apskr. Jūžintų vlsč. Šarkių kaimo. Jis vėliau sukūrė kovos draugų atminimui skirtą eilėrašį „Broliams septyniems“.

Visi septyni nukauti Drobčiūnų miške partizanai, kaip jau būdavo įprasta, pamesti ant grindinio Svėdasuose prie „stribynės“. Po kurio laiko išniekintų partizanų kūnai buvo išvežti iš miestelio į Bajorų kaimą, kur vietiniai gyventojai smėlyje iškastose duobėse laikydavo per žiemą bulves, daržoves. Taigi, tose duobėse paskubomis ir buvo užkasti Laisvės kovotojų kūnai...

Tuo tarpu partizanų artimieji vieną naktį kūnus iškasė ir palaidojo Kunigiškių kaimo kapinėse.

Septynių Drobčiūnų miške žuvusių partizanų kapus Kunigiškuose žymi vienodi antkapiniai paminklai

Kad nekiltų kokių nors įtarimų, kapinėse nebuvo supilti atskiri septyni kapai, nebuvo pastatyti kryžiai, antkapiniai paminklai. Tiktai partizanų artimieji, toje vietoje sodindami gėles, degindami žvakeles, apie tuos kapus žinojo. Kiti net nenutuokė, kas amžinojo poilsio atgulė šiose nuošalaus kaimo kapinaitėse...

1991 metų lapkričio 16-ąją Kunigiškių kapinėse vyko didelės iškilmės. Čia buvo pašventinti septynių partizanų kapai, kuriuos papuošė gražūs vienodos spalvos granitiniai antkapiniai paminklai su išrašytomis Alberto Nakučio, Stasio Gimbučio, Kazio Palskio, Petro Černiaus, Petro Miškinio, Petro Dilio, Jono Meškausko pavardėmis.

Šalia šių septynių paminklų atsirado dar ir aštuntas. Tai partizanų vado Alberto Nakučio brolio Stasio Nakučio (g. 1922) simbolinis kapas.

Partizanas St. Nakutis su dar keliais bendražygiais buvo suimtas Šimonių girios slėptuvėje. Nuteistas 15 metų kalėjimo, jis mirė Norilsko lageryje. Ten ir buvo palaidotas, o Kunigiškių kapinėse jo atminimą mena tikrai granito antkapis...

Netoli partizanų kapų iškilo originalus paminklas Laisvės kovotojams – varpinę primenantis bokštas su skambančiu varpu viršuje.

Nukelta į 3 p.

Pagerbsime Laisvės kovotojų atminimą

Atkelta iš 2 p.

Architekto Broniaus Kazlauskas suprojektuotas originalus paminklas primena varpinę

Tokį obeliską, kaip ir stelas ant partizanų kapų suprojektavo, visais darbais rūpinosi gerai žinomas šalyje architektas, tuo metu išėjęs į užtarnautą poilsį, palikęs darbą sostinėje, pradėjęs ūkininkauti gimtajame Vaitkūnų kaime, Bronius Kazlauskas. Buvęs partizanų rėmėjas, aktyvus sąjūdininkas, didelis

krašto patriotas, šviesios atminties Br. Kazlauskas įdėjo daugybę pastangų, negailėjo jėgų, sveikatos, kad Kunigiškių kapinėse palaidotų partizanų atminimas būtų deramai pagerbtas. Na, o jo brolio ne mažesnio patrioto mokslininko doc. dr. Gvido Kazlauskos bei kitų veiklių kraštiečių dėka tuomet kapinėse įvyko įsimintinas renginys, kurio metu skambėjo kauniečio poeto ir aktoriaus Kęstučio Genio skaitomos eilės, Kauno tremtinių ir politinių kalinių choro atliekamos dainos, prisiminimais dalijosi partizanų artimieji, giminės, bendražygiai. Po partizanų amžinojo poilsio vietų šventinimo iškilmių tuomet visi susirinko į Vaitkūnų kultūros namus, kur dar ilgai tęsėsi prisiminimų vakaras, buvo atliekama literatūrinė-muzikinė kompozicija, skirta Drobčiūnų miške žuvusiems ir Kunigiškių kapinėse amžinąjį atilį suradusiems septyniems Laisvės kovotojams...

Kraštietis mokslininkas doc., dr. Gvidas Kazlauskas, kaip ir 1991-aisiais, taip ir dabar parodė sveikintiną iniciatyvą suorganizuoti Svėdasų krašte kovotojų už Lietuvos Laisvę ir Nepriklausomybę pagerbimo iškilmes.

Vytautas Bagdonas

Šių metų lapkričio 3-ją, sekmadienį, Anykščių rajono savivaldybė, Svėdasų seniūnija, Kauno anykštėnų draugijos Vaidgantiečių klubas ir asociacija Vaidgantiečių klubas „Pragiedrulis“ kviečia pagerbti ir prisiminti prieš 70 metų Drobčiūnų miške žuvusius Vaidganto partizanų kuopos vado Alberto Nakučio – „Viesulo“ ir kitų Laisvės kovotojų atminimą.

2019 m. lapkričio 3 d. (Sekmadienis)	
10.00	SVĖDASŲ šv. Arkangelo Mykolo bažnyčioje parapijos klebonas RAIMONDAS SIMONAVIČIUS aukos šv. Mišias
IŠKILMINGAS MINĖJIMAS KUNIGIŠKIŲ KAIMO KAPINAITĖSE	
11.30	Minėjimo pradžia. Įžanginis žodis. Doc. GVIDAS KAZLAUSKAS
11.35	Vėliavų įnešimas. Garbės rikiuotė. GENEROLŲ POVILO PLECHAVIČIAUS KADETŲ LICĖJAUS AUKLETINIAI, UTENOS APSKRITIES JAUNIEJI ŠAULIAI, LIETUVOS KARIUOMENĖS KŪRĖJŲ SAVANORIŲ SAJUNGOS SAVANORIAI Savanoris ALBINAS GUDONIS
11.40	LIETUVOS RESPUBLIKOS HIMNĄ GIEDA ANYKŠČIŲ KULTŪROS CENTRO SVĖDASŲ SKYRIAUS ETNOGRAFINIS ANSAMBLIS Vadovė ROŽĖ LAPIENIENĖ
11.45	„Svėdasų krašto partizanai“ Istorikas GINTARAS VAIČIŪNAS
12.00	Dainuoja Svėdasų etnografinis ansamblis Vadovė ROŽĖ LAPIENIENĖ
12.10	Aplė tėvą ir broį ALBERTĄ NAKUTĮ „VIESULĄ“ partizaną, Vaidganto kuopos vadą. Mokytojas PETRAS GRUCE-NAKUTIS Gydytoja IRENA BARTUSEVIČIENĖ-NAKUTYTĖ
12.25	Rokiškio Senamiesčio progimnazijos literatų poetinė kompozicija Vadovė mokytoja ŽERUTĖ SEMAŠKIENĖ
12.30	„Partizanų kovos atgarsiai įkvepia myletį Tėvynę ir ją ginti“ Generolo Povilo Plechavičiaus kadetų licėjaus auklėtinis Jaunasis šaulys
12.35	Svėdasų Juozo Tumo-Vaižganto gimnazijos mokinių skaitymai Vadovė mokytoja REGINA ŽVIRBLIENĖ
12.40	„Partizanų auka Lietuvos ateičiai“ Akademikas ALBINAS KUSTA
12.45	„Kova tęsiasi“ LR Seimo narys SERGEJUS JOVAIŠA
13.00	Dainuoja Svėdasų etnografinis ansamblis Vadovė ROŽĖ LAPIENIENĖ
13.15	Kalba Anykščių savivaldybės meras SIGITAS OBELEVIČIUS, mero pavaduotojas DAINIUS ŽIOGELIS
13.30	SVĖDASŲ KRAŠTO (VAIŽGANTO) MUZIEJAUS KIEMELYTJE ŠAULIAI VAIŠINS ŠAULIŠKĄ KOŠĖ Muziejuje veiks architekto-dailininko Buriatijos tremtinio JONO LUKŠĖS istorinė-vizualinė paroda „Lietuvos partizanų takais“ Muziejaus vadovas žurnalistas VYTAUTAS BAGDONAS
KVIEČIAME VISUS DALYVAUTI MINĖJIME. LAUKIAME ŽUVUSIŲJŲ PARTIZANŲ GIMINIŲ.	
Minėjamą organizuoja: ANYKŠČIŲ SAVIVALDYBĖ, SVĖDASŲ SENIŪNIJA, SVĖDASŲ KRAŠTO (VAIŽGANTO) MUZIEJUS, VAIŽGANTIEČIŲ KLUBAS „PRAGIEDRULYS“, KAUNO ANYKŠTĖNŲ DRAUGIJOS VAIŽGANTIEČIŲ KLUBAS	

Vaidganto krašto daina Nacionalinio Kauno dramos teatro scenoje

Spalio 11 dieną Nacionaliniame Kauno dramos teatre vyko paskutinis ir didžiausias Kaune kunigo, rašytojo, visuomenės veikėjo Juozo Tumo-Vaižganto 150-ųjų gimimo metinių minėjimas.

Juozo Tumo-Vaižganto reikšmę ir indėlį į to meto besivystančios Lietuvos kultūrą, švietimą, politiką ir religiją apžvelgė Nacionalinio Kauno dramos teatro direktorius Egidijus Stancikas, vienuolis Julius Sasnauskas, kultūros viceministrė Ingrida Veliutė ir muziejinkas Alfars Pakėnas. Nuotaikingi pasakojimai, nuoširdūs žodžiai liejosi iš didžiųjų žmonių lūpų ir dar kartą leido pajusti tą Juozo Tumo asmenybės unikalumą ir, ko gero, neaprepiamą gebėjimą visur suspėti.

Autentiškas Vaidganto krašto dainas į Kauno dramos teatrą atvežė Anykščių kultūros centro Svėdasų skyriaus meno mėgėjai, vadovaujami Rožės Lapienienės.

Renginį vainikavo nuotaikingas spektaklis pagal Juozą Tumą-Vaižgantą „Žemės ar moteries“, kurį suvaidino Kauno dramos teatro aktoriai.

Alma Švelnienė

Gėlių kompozijų paroda „Vasarojus“

Jaukų spalio 5-osios vidudienį Svėdasų bibliotekos meno galerijoje buvo atvėrta be galo kruopštaus ir subtilaus meno darbų paroda „Vasarojus“. Tai antroji personalinė Rolandos Valenčiūtės darbų paroda – nuoširdi dovana Svėdasų krašto žmonėms bei Amžinybėn iškeliavusiems artimiesiems.

Rolanda Valenčiūtė – biologė, mokytoja, folkloro dainininkė, keliautoja. Gyvena ir dirba Vilniuje. Nuo vaikystės vasaroja savo senelių sodyboje – Daujočių pamiškės vienkiemyje. Tūkstančių tūkstančiai žiedlapių iš Svėdasų krašto pievų, nuskabytų, sudžiovintų ir sudėtų į subtilias, išmoningas ir įspūdingas juvelyrisko kruopštumo kompozicijas – unikalus Rolandos pasaulėjautos atspindys. Kelionių įkvėptuose raštuose atsispindi ne tik lietuviška, bet ir Balkanų, Šiaurės Afrikos, Indijos regionų ornamentika.

Rolanda Valenčiūtė atrado šį meną natūraliai ir tik vėliau sužinojo apie oshibana techniką, kilusią iš Japonijos. Japonų samurajų kariams ji padėjo ugdytis kantrybę, gerinti koncentraciją ir atrasti harmoniją, o parodos autorei šis užsiėmimas tarsi gili meditacija, padedanti atgauti jėgas.

Gera kurti ir mėgautis savo kūryba, bet ne kiekvienas išdrįsta su ja supažindinti visuomenę. Rolandos sesuo Jūratė Juozėnienė – dizainerė ir parodų organizatorė. Ji paskatino seserį surengti savo kompozicijų parodą, suorganizavo gražų renginį Svėdasų

bibliotekos erdvėse. Ši dviejų seserų bendrystė – brangi dovana mums visiems.

Susirinkusieji į parodos atidarymą žavėjosi ir stebėjosi kūrinių grožiu, autorės kruopštumu ir meno pajautimu. Ne vienas ištarė frazę „lyg Čiurlionis“, „kaip čiurlioniška“... Į renginį atvyko Rolandos draugės Zita ir Daiva iš Vilniaus folkloro ansamblio „Labingis“. Tai buvo staigmena ne tik Rolandai, bet ir visiems susirinkusiems, nes parodos erdvę pripildė ir dainų melodijos. Smagus šurmulys, pašnekesiai, šypsenos, jaukus ir šiltas buvimas kartu dvelksmas leido pajusti kokia harmonija gyvena mumyse ir aplink mus.

Jūratė Juozėnienė priminė visiems gerai žinomą R. M. Rilkės frazę „jei gali nerašyti – nerašyk“ ir patikino, kad jos sesuo tiesiog negali nekliauti. Nuo ankstyviausių rytų palinkusi prie savo kūrinių per dvi vasaras sukūrė šią nuostabią gamtos įkvėptą parodą. Autorei norėjosi, kad pavadinime skambėtų žodis „vasara“. Vasara, vasaroti, vasaros rojus, vasarojus! Šiame pavadinime labai subtiliai užkoduota ir autorė Valenčiūtė-SA-ROLANDA-JUS.

Savaitę po parodos atidarymo menininkė pakvietė visus prisiliesti prie kūrybos, kartu patirti tą VASAROJŲ Svėdasų bibliotekoje. Susirinkusieji nedrąsiai, bet labai kruopščiai dėlėjo ir komponavo trejus metus Rolandos rinktas ir džiovintas mūsų krašto žoleles, gėleles. Kiekvienas pajutome, kad šis užsiėmimas įtraukia ir, regis, užburia: artyn į save, gilyn į akimirką čia ir dabar. Dirbtuvėlėse gimė šešiolika subtilaus meno kūrinių ir šiltų dėkingumo šypsenų. Kiekvienas prisilietimas prie gamtos įkvepia, suartina. Ačiū sesutėms Rolandai ir Jūratei už įkvėpimą bei dalinimąsi grožiu ir gėriu!

Gėlių kompozicijų paroda „Vasarojus“ bus galima grožėtis iki lapkričio 17 d.

Svėdasų bibliotekininkė
Inga Kilienė

Juodviršių dvaras Svėdasuose iki 2-jo pasaulinio karo

1845 m. Lucionas Morikonis pastatė ištaisingus Svėdasų dvaro rūmus prie Beragio ežero. Šie statiniai, tai itališkos vilos pobūdžio su bokštu priminė riterių pilį. Prie dvaro įrengtas tvenkinys, apie 7 ha plote parkas. Šio parko išplanavimą ir jo apsodinimą vertingais medžiais ir želdiniais įvykdė iš užsienio pakviesti specialistai-sodininkai.

Apie 1890 m. dvarą įsigijo ir valdė Rusijos generolas Božerianovas, o 1911 m. dvarą iš banko nupirko pasiturintis ūkininkas Mykolas Juodviršis. Vėliau dvarą valdė, Mykolo sūnus Kazimieras Juodviršis, kurio šeimą sudarė: žmona Emilija, sūnūs Kostas, Zenonas, Alfonsas, Aloyzas ir dukra Teresė.

1941 m. birželio 14-ąją į Altajaus sritį buvo ištremta Kazimiero Juodviršio šeimos penki asmenys. Dvaro savininkui K. Juodviršiui su vyriausioju sūnumi Kostu pavyko pasislėpti ir išvengti tremties. Vėliau Juodviršių dvaras buvo nacionalizuotas.

„Svėdasų varpo“ inf.

Vyr. redaktorius Stasys Gavenavičius
tel. 8 677 71514

Leidėjas Svėdasų literatų klubas „Sietuva“
kodas 154314137
ISSN 2424-5801

Redakcinė grupė:
Joana Gutmanienė tel. 8 682 16971
Inga Kilienė tel. 8 687 57137

Spaustuvė „Morkūnas ir Kō“,
Draugystės g. 17, LT-51229 Kaunas
El. paštas: spaustuvė@morkunas.lt
Maketuotojas Rimantas Leitanas